Rok VII. Zeszyt 4

WIADOMOŚCI ADMINISTRACYJNE

MIASTA KATOWIC

Kwiecień 1935

Treść zeszytu 4:

Uzupełnienie Zbioru Statutów Miejscowych

Rozporządzenie Zarządu Policji Miejskiej w Katowicach o odwodnieniu i sposobie wykonania i używania odwodnień domowych w obrębie miasta Katowic z dnia 1-go października 1934 roku.

NAKŁADEM MAGISTRATU MIASTA KATOWIC
Redakcja i administr.: Miejski Urząd Statystyczny

Drukarnia Śląska, Sp. z ogr. odp. — Katowice.

ZBIÓR
STATUTÓW MIEJSCOWYCH

ważniejszych uchwał gminnych, regulaminów miejskich, najważniejszych rozporządzeń władz itd. obowiązujących na obszarze miasta Katowic.

Uzupełnienie

KATOWICE 1935

Nakładem Magistratu miasta Katowic

Rozporządzenie

Zarządu Policji Miejskiej w Katowicach o odwodnieniu i sposobie wykonania i używania odwodnień domowych w obrębie miasta Katowic z dnia 1. października 1934 r.

Na podstawie §§ 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z 30. sierpnia 1883 r. (Zbiór ustaw pr. str. 195) i §§ 5 i 6 punkt g ustawy o zarządzie policji z dnia 11. marca 1850 r. (Zbiór ustaw pr. strona 265), zarządzam za zgodą Magistratu miasta Katowic co następuje:

§ 1.

Postanowienia ogólne.

Wszystkie zabudowane i niezabudowane nieruchomości położone przy skanalizowanych ulicach i placach publicznych, powinny być w celu ich odwodnienia, połązone z miejską siecią kanalizacyjną.

Każdy właściciel domu czy parceli, powinien w przepisanych terminach zastosować się do zarządzeń policyjnych, zmierzających do osiągnięcia tego celu, oraz zezwolić organom Magistratu przeprowadzenie oględzin lokalnych.

Przy nowych budowach należy z planami budowy przedłożyć przepisowe rysunki instalacji odwadniającej jako oddzielne podanie.

Właściciel nieruchomości powinien donieść Zarządowi Policyjnemu o zamierzonem połączeniu z miejską siecią kanalizacyjną oraz o każdej zmianie tegoż połączenia. Bez zgody Zarządu Policji nie wolno zmieniać urządzeń, przepisowo wykonanych.

§ 2.

Zarząd Policji określi, w jakim czasie i które instalacje odwadniające i kloaki należy usunąć.

Wszystkie istniejące doły kloaczne i gnojówniki należy wypróżnić, oczyścić i zdezynfekować, spody powyrywać i doły higienicznym materjałem wypełnić. Należy się przytem

posługiwać mlekiem wapiennem jako środkiem dezynfekcyjnym.

Wyjątki dozwolone są w tym wypadku, jeżeli nieruchomości posiadają wiejski charakter i jeżeli na nich znajdują się wodoszczelne gnojówniki itp., wystające conajmniej 40 cm nad poziomem terenu. W tym wypadku ustępy należy umieścić w bliskości gnojównika.

Udzielenie tego rodzaju zezwolenia może być warunkowe i odwołalne.

§ 3.

1. Z nieruchomości, które są połączone z publiczną siecią kanalizacyjną, powinno się odprowadzić następujące ścieki:
   a) wody domowe i gospodarcze,
   b) wydzieliny ludzkie z ustępów przepłukiwanych,
   c) wody opadowe,
   d) wody przemysłowe i fabryczne.
2. Wody, mogące przewody odwadniające zniszczyć lub uszkodzić, nie mogą być do nich odprowadzone.
3. Wody zgęszczone (skondensowane), zawierające osad lub muł, mogą być odprowadzane za specjalnem zezwoleniem Zarządu Policyjnego. Wody ponad 40° C, powinny przed wpuszczeniem ich do przewodów kanałowych być ochłodzone.
4. Zabrania się odprowadzać kanałami ciała niepłynne wszelkiego rodzaju, jak naprzykład odpadki kuchenne i inne, popiół, piasek, gruz, szmaty itp., oraz ciała łatwozapalne i eksplodujące.
5. Zwyczajnych ustępów, gnojówek itp., nie wolno włączać do publicznych przewodów odwadniających.

§ 4.

1. Do zgłoszenia na połączenie z publicznym przewodem kanalizacyjnym, należy przedłożyć Zarządowi Policyjnemu rysunki dot. odwodnienia w podwójnem wygotowaniu na trwałym papierze, złożonym w formacie 21×33 cm lub w rozmiarach wielokrotnych tego formatu.

   Rysunek powinien zawierać:
   a) plan sytuacyjny nieruchomości z podwórzami i ogrodami wraz z zabudowaniami, które należy określić stosownie do ich przeznaczenia, jako też parcelami sąsiedniemi i przyległemi ulicami w skali 1 : 1000 lub 1 : 500 z wniesionemi numerami księgi wieczystej i domowemi,

b) kompletny przekrój parteru i piwnic wszystkich odwodnić się mających budynków z wrysowanemi przewodami i ich spadkami. Z innych pięter należy dołączyć rysunki tylko tych ubikacyj, które mają zostać zaopatrzone w przewody odwadniające. Wszystkie części, należące do instalacji, jak klozetowe skrzynki spłukujące, zlewy itp., należy w przekrojach wrysować i dokładnie oznaczyć,

c) przekroje tych części budynków i podwórzy, które mają być odwodnione w kierunku głównego przewodu odpływowego z wszystkiemi należącemi do instalacji częściami i podaniem położenia rury, łączącej z głównym przewodem, jako też dokładnem podaniem wysokości poszczególnych części przewodów odwadniających w skali 1 : 100.

Wymiary wysokości odnosić należy do normalnego zera niwelacyjnego.

2. Rysunki, pokazujące wszystkie części projektowanej instalacji oraz części dawniejszych urządzeń odwadniających, potrzebnych do uruchomienia wszelkich przewidzianych przewodów kanalizacyjnych, powinny dokładnie uwidaczniać sens i celowość urządzenia.
3. W rysunkach zaznaczyć należy urządzenie istniejące kolorem czarnym, projektowane kolorowo, a to części żelazne — niebiesko, rury kamionkowe — cynobrem. Barwy zielonej nie wolno używać.
4. Rysunki powinny zawierać:
   a) podpis właściciela nieruchomości,
   b) podpis wykonawcy projektu,
   c) nazwisko przedsiębiorcy, mającego instalację wykonać.
5. Wszystkie rysunki zaopatrzyć należy podziałką oraz wymiarami, potrzebnemi do sprawdzenia ich.
6. Jeden egzemplarz zatwierdzonego projektu, pozostaje w aktach Zarządu Policyjnego, drugi zaopatrzony w odpowiednie zezwolenie, otrzymuje wnioskodawca.
7. Przed udzieleniem zezwolenia i przed upływem terminu określonego w § 4 punkt 1, nie wolno rozpoczynać robót około odwodnienia nieruchomości.

§ 5.

1. Zezwolenie, udzielone na podstawie fałszywych rysunków, może być każdego czasu przez Zarząd Policyjny cofnięte.
2. Powstałe przez to konieczne zmiany połączeń i urządzeń, wykonuje właściciel na koszt własny.

§ 6.

Sposób wykonania urządzeń odwadniających.

a) Wymiary przewodów:

1. Główne przewody łączące powinny posiadać 15 cm średnicy w świetle. Wszystkie w spadku leżące połączenia boczne, powinny mieć conajmniej 10 cm średnicy w świetle.
2. Przy wyjątkowo wielkich nieruchomościach lub wyjątkowo obfitych ściekach, może Zarząd Policyjny przepisać większą średnicę niż 15 cm dla głównego przewodu łączącego lub nakazać założenie większej ilości przewodów łączących.
3. Najmniejsze średnice rur opadowych poszczególnych zlewów, wanien itp., wynosza 5 cm w świetle.
4. Pionowe rury opadowe klozetów powinny mieć średnicę conajmniej 10 cm w świetle, a nie mogą przekraczać 15 cm.

b) Kierunek spad i głębokość przewodów:

1. Wszystkie przewody rurowe od miejsca początku ich użytkowania, należy prowadzić w możliwie prostych liniach do końca (połączenia). Przy koniecznych zmianach kierunku, należy w miejscu zgięcia stosować kształtówki. Wykonanie załomów i stosowanie rur prostych, jest wzbronione.
2. Spad przewodów winien być, o ile okaże się to możliwem, jednostajny. Najbardziej celowem okazuje się dawać połączeniom rurowym spadek 1 : 50, spadki mniejsze jak 1 : 100 są wzbronione. Przy spadku mniejszym jak 1 : 50 Zarząd Policyjny ma prawo zarządzić instalację urządzenia przepłukającego.
3. Najwyższy punkt, leżącego poza domem przewodu rurowego, powinien mieć conajmniej 1,20 cm przykrycia ziemi.
4. Każde połączenie jednego przewodu z drugim, powinno być ułożone pod kątem ostrym. włączanie przewodów szerszych w węższe, jest wzbronione.
5. Główny przewód łączący nie może być przerwany osadnikami lub syfonami.

c) Materjał przewodów:

1. W spadku leżące połączenia rurowe powinny być wykonane z najlepszych twardopalonych i obustronnie glazurowanych rur kamionkowych, lub przez ministerstwo zatwierdzonych żeliwnych normalnych rur odpływowych.

Rury żeliwne muszą być wewnątrz i zewnątrz otoczone powłoką pokostu smołowego.

2. O ile jednak przewody leżą wewnątrz budynku wolno, lub w piwnicy pod przykryciem ziemi mniejszem jak 30 cm, wtenczas powinny być wykonane z przepisowych rur żeliwnych. Tak zwanych szkockich rur odpływowych nie wolno używać.
3. Mające się użyć rury kamionkowe glazurowane, powinny jakościowo odpowiadać rurom, używanym przez Magistrat do przewodów łączących.
4. Wszystkie rury spadowe i ich przedłużenia w ubikacjach zamieszkałych, powinny być normalnemi rurami odpływowemi.
5. Rynny spadowe i rury wewnętrzne oraz przedłużenie rur spadowych, służące do przewietrzania, mogą być wykonane, o ile nie przechodzą przez zamieszkałe ubikacje, z blachy cynkowej.
6. Rury do 5 cm średnicy w świetle, mogą być wykonane z ołowiu, nie mogą być jednakże umieszczone pod tynkiem.

d) Uszczelnienie przewodów rurowych:

1. Uszczelnienia poszczególnych rur kamionkowych, dokonuje się przez wciśnięcie w nasuwy sznura terowego i wodoszczelne zalanie go gorącym kitem asfaltowym.
2. Rury żeliwne uszczelnia się przy pomocy silnie wtłoczonego sznura terowego lub białego, który należy ubić i zalać ołowiem.
3. Rury ołowiane i cynkowe należy uszczelniać przez zlutowanie.

e) Urządzenia oczyszczające.

1. Przy silnych zmianach kierunków i w punktach końcowych połączeń, zastosować należy otwory do oczyszczania.
2. Otwór do oczyszczania przewodu łączącego, powinien znajdować się na łatwodostępnem miejscu, przed terenem ulicy.
3. Otwory do oczyszczania, powinny być powietrzo- i wodoszczelnie zamknięte. Nakrycie składać się powinno z żeliwnej nasady wraz z pokrywą. O ile takowe znajdują się w piwnicy, należy je wykonać jako szyb rewizyjny z cegieł ostropalonych (klinkierów) na zaprawie cementowej, w wymiarach 0,80 × 0,60 m.

f) Zlewy, odpływy itd.

1. Każde połączenie niezaopatrzone skrzyniami osadowo-opadowemi (osadniki tłuszczu), zlewy itp., powinny być zaopatrzone w nieruchome sito lub ruszt.
2. Otwory sita mogą mieć maximum ½ cm², przestrzeń między sztabami również ½ cm. Nad każdym zlewem umieszczony powinien być kurek wodociągowy do przepłukiwania. Na każdem zamieszkałem piętrze, należy wbudować conajmniej jeden zlew.
3. Pod każdym zlewem umieścić należy w miejscu dostępnem, skuteczny i łatwy do czyszczenia syfon. Zarząd Policyjny ustala, w których miejscach umieścić należy wentyle odporowe, celem zabezpieczenia przed odporem wody przy wszystkich otworach, leżących pod poziomem ulicy.
4. W ubikacjach mieszczących pralnie, płuczki, piwniczne płuczkarnie flaszek, zakłady przemysłowe, w których oczyszcza się piaskiem lub innemi materjałami, koniecznem jest dla zatrzymania ciał niepłynnych przed przewodem ulicznym założenie skrzyń osadowo-opadowych.
5. Skrzynie osadowe opadowe zaopatrzone powinny być w zamknięcie wodne (syfony) i wykonane wodoszczelnie z żelaza lanego, materjałów kamionkowych, betonu, wzgl. z innych materjałów, które Zarząd Policyjny uzna za odpowiednie.
6. Zlewy, wykonane z lanego żelaza, powinny być wewnątrz emaljowane.

g) Deszczowe rury opadowe.

1. Deszczowe rury opadowe włączyć należy bezpośrednio do ulicznego kanału względnie połączenia.
2. Włączone — bezpośrednio przy ulicy leżące rury opadowe, wykonywać należy do wysokości 1,50 m ponad terenem z żeliwnych rurek odpływowych — wewnątrz i zewnątrz asfaltowanych w sposób podany w § 6, pkt. c. Wszystkie rury deszczowe, odchodzące bądźto do kanału ulicznego, bądź też do połączenia z kanałem głównym bezpośrednio się łączącym, opatrzyć należy łatwodostępnemi właściwemi skrzyniami osadowemi bez syfonów, których model oglądać można w Miejskim Urzędzie Drogowym i Mierniczym w godzinach urzędowych.
3. Na wyjątki od powyższych zarządzeń, zezwolić może Zarząd Policyjny.
4. Pod skrzyniami osadowemi umieścić należy większemi otworami zaopatrzone nakrycie — umożliwiające ujście cząstkom powietrza, porwanym przez wodę.

h) Wpusty deszczówki (podwórzowe skrzynie osadowe).

1. Odprowadzenie wód deszczowych z podwórzy i ogrodów, może mieć miejsce wyłącznie za pośrednictwem skrzyń osadowych podwórzowych, zaopatrzonych w pocynkowane wiadro mułowe zwanych też gulikami. Wykonane one być mogą z betonu, palonej kamionki, żelaza lanego względnie innego, przez Zarząd Policyjny za odpowiedni uznanego materjału.
2. Skrzynie osadowe podwórzowe, powinny mieć średnicę o wymiarze conajmniej 35 cm. Zwierciadło wody powinno leżeć conajmniej 60 cm od spodu skrzyni osadowej, a 90 cm poniżej poziomu terenu, o ile skrzynie osadowe znajdują się na powietrzu
3. Odpływ powinien mieć miejsce przez syfon kolankowy. Nakrycie powinno być z żelaza lanego w formie rusztu. Boczne połączenia bezpośrednio do skrzvń osadowych z fontan, rynien deszczowych itp., mogą mieć miejsce wyłącznie po uzyskanem zezwoleniu Zarządu Policyjnego.
4. Każda skrzynia osadowa podwórzowa powinna być zaopatrzona celem ułatwienia wyciągania osadu w pocynkowane wiadro mułowe, opatrzone kabłąkiem i wystającym nad wodą hakiem do wyciągania.

i) osadniki tłuszczu.

We wszystkich zakładach, wytwarzających większą ilość odchodów tłuszczowych względnie mydlanych, jako to: w pralniach, mydlarniach, kuchniach gospodnich i restauracyjnych, rzeźniach itd., zainstalować należy osadniki tłuszczu, zatrzymującego tego rodzaju materje. Model osadnika tłuszczu posiada Miejski Urząd Drogowy i Mierniczy. Osadniki tłuszczu winny być zbudowane wodo-powietrzoszczelnie i być łatwo dostępne. Wylot osadnika tłuszczu, winien być zaopatrzony w syfon o wymiarze conajmniej 10 cm średnicy.

k) Ustępy płuczne i pissoiry.

1. Muszle ustępów płucznych winny być wykonane z najlepszej kamionki lub porcelany jako t. zw. muszle klozetowe, zaopatrzone odpływem o średnicy niewiększej, jak 9 cm. Muszle powinny być zaopatrzone w funkcjonujący syfon wodny. Muszla winna być połączona ze zbiornikiem spłukującym przy pomocy złącza śrubowego.
2. Spłukiwanie wody może nastąpić wyłącznie pośrednio przez skrzynkę spłukującą, nigdy zaś bezpośredniem połączeniem do wodociągu. Skrzynka spłukująca musi być

urządzona w ten sposób, by ilość wody conajmniej 6 litrów po jednorazowem pociągnięciu lub automatycznie odrazu przechodziła z niej do muszli klozetowej. Instalacja wodociągowa, skrzynka spłukująca i muszla klozetowa powinny być przed mrozem zabezpieczone. Klozet musi być otoczony ściankami ogniotrwałemi. Urządzenia klozetowe, przeznaczone do częstego użytku, np. w szkołach, fabrykach, gospodach itp., mogą uzyskać za zezwoleniem Zarządu Policyjnego pewne odchylenie od powyższych przepisów.

3. Urządzenia pissoirowe należy conajmniej przy ich głównych odpływach zaopatrzyć 10 cm głębokim wentylem wodnym (zamknięcie odorowe — syfon). Przy ilości muszli w jednej ubikacji ponad dwie sztuki, stosowane być powinno spłukiwanie wodne za pośrednictwem zabezpieczonej od mrozu skrzynki automatycznej spłukującej, z której powinna stale ssączyć samodzielnie zbierająca się woda, czasowo w cienkich, czasowo w silnych promieniach. Bezpośrednie spłukiwanie przy najmniej dwóch muszlach, może mieć miejsce wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia Zarządu Policyjnego.
4. Odchody z klozetów i pissoirów nie mogą przechodzić przez skrzynie osadowe.

l) Wentylacja (przewietrzenie).

1. Celem wentylacji należy przedłużać szczelnie ponad dach, bez zmiany przekroju każde połączenie, w które wchodzi conajmniej jeden wylot ze zlewu, klozetu względnie pissoiru. Rury wentylacyjne zaopatrzyć należy osłoną. Powinny one być prowadzone w górę możliwie pionowo, bez ostrzejszych zgięć. Połączenia poziome są niedopuszczalne, pozatem na każdy klozet względnie pissoir, przewidzieć należy wentylacje ubikacyjną. O ile połączenie wentylacyjne jest uciążliwem dla najbliższego sąsiedztwa, wtenczas należy go przedłużyć w górę do wysokości conajmniej 1 m ponad dach sąsiadującej nieruchomości. Używanie do tego celu istniejących wietrzników ubikacyjnych, jest niedopuszczalne.
2. Najwyższe miejsce zamknięć odorowych (syfonów) połączyć należy do rur wentylacyjnych względnie opadowych rurkami o przekroju 40 mm przy muszlach klozetowych, zaś 30 mm przy innych urządzeniach opróżniających.
3. Zarząd Policyjny ma prawo udzielić na specjalny wniosek zezwolenia na zastosowanie niessących w próżni syfonów odorowych. W takim wypadku zastosowanie specjalnej wentylacji jest niepotrzebne.

m) Istniejące domowe urządzenia odwadniające.

Zarząd Policyjny ma prawo dopuścić do wyjątków od powyższych przepisów dla nieruchomości, w których urządzenia odwadniające w chwili obecnej istnieją.

§ 7.

Urządzenia specjalne.

Wewnątrz nieruchomości, posiądających urządzenia odwadniające, Zarząd Policyjny może kazać zastosować ze względów technicznych lub sanitarnych i inne od poprzednio opisanych urządzeń odwadniających (np. szyby w przechodzącym przez nie spodem) względnie naprowadzone w przepisach o urządzeniach do odkwaszania i oziębienia ścieków gorących oraz zakładania specjalnych oczyszczalni ścieków. Właściciele domów muszą się przepisom tym podporządkować.

§ 8.

Zgłaszanie, nadzór i odbiór.

1. Właściciel domu winien conajmniej 3 dni przed rozpoczęciem robót powiadomić o tem pisemnie Zarząd Policyjny. Nadzór nad wykonaniem wszystkich domowych urządzeń odwadniających, podlega kontroli Zarządu Policyjnego. Połączenia, leżące pod powierzchnią ziemi, mogą być zasypane po udzieleniu na to zezwolenia Zarządu Policyjnego. Połączenie zasypane bez zezwolenia policyjnego, winien właściciel domu odkryć na swój koszt, celem dokonania oględzin i odbioru. Zatwierdzone rysunki powinny być stale na budowie do wglądu.
2. Połączenie główne kanalizacji domowej z połączeniem odgałęziającem, prowadzonem od kanału ulicznego do granicy nieruchomości, wykonywane przez miasto na koszt właściciela, połączyć można jedynie po uzyskaniu zezwolenia Zarządu Policyjnego.
3. Ukończenie zatwierdzonych połączeń, zgłosić należy pisemnie celem dokonania odbioru. Przed przeprowadzeniem odbioru, nie wolno używać domowych instalacyj odwadniających.
4. Zarząd Policyjny może za pośrednictwem Miejskiego Urzędu Drogowego i Mierniczego poddać gotowe urządzenia odwadniające próbie szczelności i żądać usunięcia takich części składowych, które zadaniom nie odpowiadają, jako też późniejszego włączenia osadników tłuszczu, skrzyń osadowych oraz gdy istnieje możliwość cofki wody — wentyli cofkowych. Żądaniom tym należy się podporządkować.

§ 9.

Utrzymanie i czyszczenie domowych urządzeń odwadniających.

1. Domowe urządzenia odwadniające winny być przez właściciela domu utrzymywane w należytym stanie, oczyszczone i spłukiwane.
2. Zamknięcie odorowe (syfony), osadniki tłuszczu, skrzynie osadowe, osadniki na piasek, liście itd., należy dostatecznie często oczyszczać. Skrzynki osadowe należy oczyszczać, gdy osad nagromadzi się do wysokości 25 cm głębiej od zwierciadła wody, gdy zawartość skrzynek przedstawia się jako gęsta masa, przechodzące w zgniliznę.

§ 10.

Badanie domowych urządzeń odwadniających.

1. Zarządowi Policji służy prawo przeprowadzenia badania stanu połączeń rurowych i domowych urządzeń odwadniających i żądania od właściciela nieruchomości usunięcia znalezionych wad, względnie wykonania potrzebnych zmian.

§ 11.

Wyziewy cząstek lekkich płynów łatwozapalnych (benzyna, benzol, spirytus, nafta, eter, oleje itp.), zbierają się w rurach kanałowych, łaczą się z tlenem powietrznym i wytwarzają gazy wybuchowe.

Należy zatem wszelkie huty, kopalnie, fabryki, warsztaty i magazyny, stacje benzynowe, garaże, przystanki samochodowe i miejsca czyszczenia samochodów itp., w których się przechowuje względnie używa wyżej wymienione materjały, odwadniać przez specjalnie skonstruowane oddzielacze do miejskich kanałów.

Oddzielacz posiada niedostępny zbiornik, tarczę rozdzielczą, zmniejszającą siłę przepływu. Oddzielacz winien odpowiadać następującym warunkom:

1. Wielkość względnie pojemność oddzielacza zależną jest od ilości dopływu w postaci wody, czy też płynów lekkich łatwozapalnych.
2. Ustala się dwa oddzielacze różnej wielkości „A“ i „B“. W mniejszym oddzielaczu „A“ powinny się zmieścić około 200 litrów — 1 beczka benzyny względnie inne łatwozapalne płyny:
   a) Oddzielacz „A“ uznaje się za wystarczający dla garażu do 10 samochodów, dla miejsca czyszczenia samo-

chodów albo dla miejsca postoju samochodów. W wypadkach, w których używanie tych łatwozapalnych materjałów ogranicza się do małych ilości, Magistrat może na wniosek właściciela nieruchomości zwolnić go od wbudowania oddzielacza.

b) Zastosowania oddzielacza „B“ wymagać się będzie dla garażów ponad 10 samochodów, jak również dla fabryk, kopalń, hut i magazynów lekkich płynów. Wielkość oddzielacza „B“ należy ustalić według zużycia benzyny.

3. Tam, gdzie należy się spodziewać dopływu jeszcze większych ilości lekkich płynów, jak np. w magazynach i stacjach benzynowych tak, że w nadzwyczajnych wypadkach pojemność oddzielacza okazać się może niewystarczającą, należy wbudować oddzielacz z zamknięciem dopływu przez ręczny przyrząd z zasuwą.
4. Odwodnienie ustępów od oddzielacza jest wzbronione, zaś odprowadzenie wód gospodarczych do oddzielacza, wymaga specjalnego zezwolenia.
5. Odwodnienie magazynów, stacyj benzynowych, przystanków samochodowych, garaży i podwórzy samochodowych włącznie z wodą deszczową, powinno bezwzględnie być odprowadzone przez oddzielacz, to też należy przy każdej podwórzowej skrzyni osadowej wbudować oddzielacz.
6. Czyszczenie względnie mycie samochodów, odbywające się poza miejscem na ten cel przeznaczonem, jak również odprowadzenie ścieków do ulicznych skrzyń osadowych, jest wzbronione.
7. Przed oddzielaczami należy urządzić skrzynie osadowe na muł i piasek o odpowiedniej wielkości. Przybudowanie do oddzielacza podwórzowej skrzyni osadowej uzbytecznia budowę specjalnych osadników.
8. Doprowadzenie wód ściekowych itp. do osadników, winno nastąpić w ten sposób, by jaknajmniej eksplozyjnych gazów odchodziło przez przewód odpływowy.
9. Nagromadzone w komorze oddzielacza lekkie płyny łatwozapalne, nie mogą przez dopływ dalszych ścieków, ulec zaburzeniu.
10. Przyrząd oddzielaczy winien być tak skonstruowany, by uniemożliwił wewnętrzną próżnię, któraby ujemnie wpływała na skuteczną działalność oddzielacza.
11. Górną część zbiornika, mieszczącego lekkie płyny łatwozapalne, należy zatem odwietrzyć zapomocą rurki gazowej o przekroju minimum 2“ i to dla odprowadzenia powietrza i wytwarzających się wewnątrz gazów.

Oddzielacz winien być urządzony podziemnie w głębokości conajmniej 1,2 m pod tereniem tak, aby dostatecznie był zabezpieczony od ognia, mrozu i wybuchu. Rurkę odwietrzającą komorę oddzielacza, należy tak przeprowadzić, by jej wewnętrzny otwór stał się niedostępny. Oprócz tego należy ją zabezpieczyć odpowiednią siatką przeciwgazową.

12. Wbudowanie i nakrycie oddzielacza winno być w ten sposób uskutecznione, by tenże nie uległ uszkodzeniu wskutek wpływów zewnetrznych.

13. Należy zwracać baczną uwagę na odpowiednie oczyszczenie zbiornika mułu i usuwanie zawartości oddzielacza w czasie właściwym. Wydobywanie nagromadzonych w zbiorniku lekkich płynów łatwozapalnych, należy uskutecznić ściśle według wydanych w tym kierunku przepisów urzędowych.

14. Zabrania się jakichkolwiek zmian konstrukcji oddzielacza, jak również sposobu jego wbudowania bez poprzedniego zezwolenia. Zabrania się również prowadzenia do przewodów odwadniających tych płynów, które poprzednio ze zbiornika wydobyto.

15. Działalność oddzielacza, sposób jego zastosowania i czyszczenia, winny być podane periodycznie przez organa do tego powołane.

16. Właściciele hut, kopalń, fabryk, warsztatów, magazynów, stacyj benzynowych, garaży, przystanków samochodowych i miejsc czyszczenia samochodów itp., są zobowiązani w przeciągu 6-ciu miesiecy od czasu wydania niniejszych przepisów, przedłożyć Zarządowi Policyjnemu projekt w potrójnem wykonaniu, który powinien zawierać:

a) plan sytuacyjny całej posesji w podziałce 1:500 z uwidocznieniem wszystkich kanalizacyjnych przewodów podziemnych i odwodnień poszczególnych częśi, jak: podłóg w garażach, stoisk i miejsc czyszczenia samochodów, skrzyń osadowych itd. Ilość stoisk samochodowych w garażach względnie placach, należy w planie sytuacyjnym również uwidocznić i ponumerować;

b) profile podłużne tych przewodów kanałowych, do których ma być wbudowany oddzielacz wraz z dokładnem oznaczeniem głębokości kanałów i pomiarem rur;

c) rysunek konstrukcyjny w podziałce 1:10 przy większych oddzielaczach. Wzór rysunku jest wystawiony do wglądu w Miejskim Urzędzie Drogowym i Mierniczym Magistratu miasta Katowic;

d) w projekcie należy uwidocznić wszelkie istniejące urządzenia w kolorze czarnym, zaś wszelkie nowe urządzenia w kolorze czerwonym.

17. Oddzielacze krajowego patentu i krajowego wyrobu Magistrat może zatwierdzić generalnie. Kto zamierza wbudować oddzielacz przez Magistrat zatwierdzony, nie potrzebuje przedkładać danych, wymienionych w punkcie 16. Wystarczy przedłożenie planu sytuacyjnego i podanie, który model ma być wbudowany. W tym wypadku nie płaci się opłat manipulacyjnych za badanie rysunków, lecz tylko opłaty manipulacyjne za odbiór. Wbudowanie innych oddzielaczy, niezatwierdzonych przez Magistrat, podlega opłatom manipulacyjnym za badanie rysunków i za odbiór.

§ 12.

Postanowienia końcowe.

Niezastosowanie się do rozporządzenia policyjnego lub też zarządzeń policyjnych, wydanych na podstawie tegoż rozporządzenia, karane bedzie, o ile według innych ustaw i rozporządzeń nie grozi kara wyższa, grzywną do 30,— zł., w razie niemożliwości ściągnięcia grzywny, karą aresztu. Pozatem Zarząd Policyjny jest uprawniony przeprowadzić swe zarządzenia w drodze przymusowej na koszt opieszałego właściciela danej nieruchomości.

§ 13.

Wejście w życie powyższego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie policyjne wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego.

Z tą chwilą tracą moc obowiązującą rozporządzenia policyjne z dnia 3. lutego 1906 r., odnoszące się do publicznego odwodnienia i sposobu wykonania oraz używania odwodnień domowych w obrębie miasta Katowic.

Katowice, dnia 1. października 1934 r.

Zarząd Policyjny.

(—) Dr. Kocur, Prezydent Miasta.

Ogłoszono w nr. 38 Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego z dnia 30. XI. 1934 r.